

Karl Formaher, Franc Grundner, Jožef Wretzl in Franc Rober. Oba okraja dala sta tedaj skup 21 nemčurskih glasov, ostalih 51 glasov je zmogel mariborski okraj sam, kder je tedaj glavna moč stare garde. Imena ovih gardistov, glasujočih za Seeder-Seidla, so: Jožef Kreiner, Jožef Pec, Jožef Kraner, Janez Dobaj, Jožef Vračko, Franc Smonik, Tomaž Krampergar, Franc Vajngerl, Jakob Pezdíček, Franc Lorber, Jožef Heu, Franc Rožkar, Alojz Leonhard, Franc Rečnik, Juri Vornik, Franc Vieman, Jožef Kožuh, Juri Leber, Alojz Lopič, Franc Vraz, Janez Pirber, Jakob Kelner, Rudolf Milemot, Juri Gojčič, Simon Prauzel, Jožef Vauhnik, Janez Rožkar, Janez Supanič, Andrej Moder, Jožef Povoden, Franc Ledinek, Franc Vrečko, Franc Vajngerl, Janez Poš, Janez Krampergar, Martin Pungartnik, Miha Wretzl, Andrej Lobnik, Jožef Lederer, Jožef Wreg, Jožef Ajdič, Karneri, Juri Černe, Jožef Wiesthaler, Jakob Pungertl, Anton Hernjet, Jožef Gartner, Miha Ursik, Andrej Vieman, Jožef Hauptman in Alojz Glaser. To so stare garde ostanki. Pobiljšali se ne bodo nikoli. Smrt jih bo prej srečala, nego politična pamet. Prihodnjič objavimo imena polovičarskih volilcev!

Od sv. Jurija pod Tabrom. (Pridnih sinov) si vzrediti je veliko veselje za starše, čast, tolažba in podpora na stare dni. Takih sinov si je vzredil g. Gašper Šorn, obče znani in čislani narodnjak, posestnik in župan v Grajski vasi v Savinjski dolini. Mož je obhajal v nedeljo 5. jan. t. l. 60letnico svojega bivanja na svetu. Pri tej priliki so mu prišli njegovi vrli sinovi čestitat in mu v znamenje svoje otročje ljubezni in hvaležnosti prinesli raznoterih darov, med temi tudi drago žepno uro z dragoceno verižico. Prvi sin opravlja višjo žandarmerijsko službo v Celju, drugi bil je več let pri avstrijski „marini“ ali na morju ter je videl neizmerno velik del božjega sveta; prišel je celo za Indijo in Kitajsko do Japana itd. Sedaj uraduje pri banki „Slaviji“ v Ljubljani. Tretji pa je učitelj pri sv. Juriju. Na den godovanja so vsi trije prišli in očetu v slovečej g. Boršnarjevej krčmi napravili veselico, kakoršne ne bomo kmalu zopet imeli. Stari oče, sinovi, cela rodbina je vrlo narodna, da malo takih. Bog živi očeta in sinove ter nam Slovincem daj več takih vrlih narodnih mož!

M. K.

Iz gornje Savinjske doline. Naš vrli rojak gospod Dr. Franjo Gross, kterege je že več časopisov kot v Bosni ubitega naznanjalo, vrnil se je zdrav in vesel 19. nov. p. l. v svojo domovino. Naslednjega 6. t. m. se pa zopet podal v svojo posrednjo službo „v Schwechat pri Dunaji“ k c. kr. okrajnej sodniji. Njegovi prijatelji obžalujemo, da nam ni dano tako milega, prijaznega in vrlega gospoda „vseskozi blago dušo“ imeti v svoji bližini. Morabiti se kedaj naše razmere tako uravnajo, da bo bližje nas službo dobil. Pristrčno se bomo tega veselili, do tiste dobe pa nam ga naj Bog varuje!

Iz Celja. (Nova sv. meša — razne reči.) Novega leta dan je obhajal novoposvečeni kapucin o. Remigij Lipež, Vranjski rojak, v tukajšnjem kapucinskem samostanu prvo sv. mešo. Na mnoga leta! — Ravno tistega dne smo pa hladni zemljici izročili truplo nadepolnega osmošolca, Jožefa Geršaka, rojenega od sv. Petra pod sv. gorami. Umrli je za legarjem. Naj v miru počiva! Pretečeno leto se jih je v celjski fari rodilo 226, umrlo 330 (toraj 104 mrtvih več, kakor rojenih), poročilo se je pa 47 parov. — Veselica v celjski čitalnici dne 6. jan. t. l. bila je prav živahna; pribodnja veselica (deklamacija, petje in ples) se obhaja dne 19. januarja ob 8. zvečer. — Velečastiti gosp. častni kanonik in nadžupnik Laški g. A. Žuža je daroval naše čitalnici 25 fl. Za to blagodušno njegovo darilo mu izrekamo najpristrčnejšo zahvalo ter želimo starosti duhovnikov labodske vladikovine dočakati še mnogo, mnogo let v najkrepkejšem zdravju!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Državni poslanci so zopet na Dunaju in imajo Berolinski mir, ki nam je dal nalog zasesti Bosno in Hercegovino, odobriti ali zavreči; slednje jim ne bo nič pomagalo, prvo pa nemškim liberalcem smrdi. Zato so v hudej zadregi. Bržčas bodo hrabro vgriznili v kislo lesniko in vse odobrili. Tudi stari ministri morajo ostati in mir zagovarjati, potem pa odstopiti. Imenovanje novih ministrov so svitli cesar baje uže podpisali. Pravijo, da se stari ministri take naglice niso nadejali in so vsled tega upnike graškega društva za narejanje vagonov in ocelnine nagovarjali, naj še 1 leto čakajo na plačilo; toda naenkrat prišel je glas iz Dunaja v Gradec, da ministri ne morejo obljubiti nobene podpore več. Ali so k starim in bržčas celó zgubljenim 900.000 fl. zopet kaj obljubili? Toda sedaj je vse preč in društvo je pri sodnji napovedalo: krido! Bodi jim, nam pa daj Bog dobrih ministrov! — Med novimi ministri baje ni Rechbauer; nam zelo prav! — Svitli cesar so generala Filipoviča in še več drugih pozvali na posvetovanje na Dunaj, naj bi se zvesto preiskavalo, kakšne skušnje so se pokazale v vojski bosenske in katerih sprememb bo vsled tega pri vojaštvu treba upeljati. Iz Bosne in Hercegovine so domov poklicali 9000 rezervistov. Tirolska dežela je lani vsled grozne povodnji neizmerno trpela, škoda cenjena na 1¹/₂ milijona se je sedaj deloma po milodarjih popravila. Zoper nesramnega prusaka Schönenerja so tudi št. Pöltenski škof vzdignili se v svojem in v imenu vsega duhovenstva svojega. Dunajski liberalno-judovski listi zagovarjajo nesramneža! Ko bi te grdobe le vse skup hotele iti na Prusko! Ogerski ministri bodo državno premoženje pri judu Rothschildu zastavili in meseca maja dobili 70 milijonov na posodo. Hrvati so hudi na Magjare,

ker hočejo ti državno podporo za hrvatske dežel-ske potrebe za 300.000 fl. zmanjšati. Kotorski škof v Dalmaciji, vel. čast. Markić je umrl. Blaga duša, skrben pastir, vrl domorodec! Naj počiva v miru! Sarajevo je sedaj postalo glavno mesto Nove-Avstrije in sedež cesarske vlade. Predsednik je vojvoda Württemberg, ki je zopet poprosil za več hrvatskih uradnikov. Mnogi izmed Slovencev želijo tje iti sreče iskat in novega doma. Vendar sedaj po zimi jim ni svetovati in dobro storijo, naj počakajo, da bodo ondi razmere bolj uredjene in železnica iz Siska dalje narejena!

Vnanje države. Nemce uže Bismark prav z nogami tepta; poslancem je predložil ostro postavo, vsled katere ne bodo smeli več brez kazni govoriti, kaj bodo hteli. Take postave še Kitajci nimajo pa ne Turki, in Angleži se Nemcem rogajo rekoč, da nimajo več državnega zbora, kder bi se smelo svobodno govoriti, ampak postavodajalno kosarno. Sicer se pa nemškim liberalcem ne godi krivica. Kdor Cerkev božjo tepta in njej nobene svobode ne privošč, ta sam nobene svobode vreden ni in jo po zgledu zgodovine tudi zgubi; cerkvena svoboda je varhinja politične svobode! — Ruski oficirji v Bolgariji delajo močne šance okoli mesta Orhanija. Grki tirjajo od Turkov veliko mesto Janino, Črnogorci pa Spuz, Zabljak in Podgorico. Srbi kujejo nove denarje zlate po francoski teži in vrednosti, 1 dinar velja 1 frank, $\frac{1}{2}$ Milana $\frac{1}{2}$ Napoleondora in 1 Milan 1 Napol. — Angleži v Afganistanu so 6. jan. po mali praski vzeli bogato mesto Kandahar, veliko do tega uspeha jim je pomagal denar, prebivalce in vojaške afganske so podmitali. Sir-Ali se je podal na Rusko s celim zakladom 70 milijonov vrednim in s 170. spremnljevalci. Prej se je doma posvetoval z velikaši in sklenol deželo izročiti ruskemu carju, ki jo naj brani. To bo Angleže britko zadelo!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

VI. Garčin se mora med večje trge šteti. Nekatera poslopja so čedna in visoka. Le cerkvice, ki stoji pri vходу v trg, je majhna, sicer pa snažna in skrbno okovarovana. Posvečena je sv. Matevžu. Na banderah in bandericah so hrvatski napisi, n. pr. „Sv. Mihajl moli za nas.“ Iz Garčina smo zjutraj za rana odrinili. Drugi avgust je bil kolikor toliko lep in prijeten dan, ker vsaj ni deževalo. Potovati pa je bilo skoro težje, nego prejšnje dni, ker se je blato črevljev prijemalo, kakor testo gospodinjinih rok. A glas, da je denešnji „marš“ najkrajši, oživil nam je „korajžo“ in veselje. Lepe vasi so bile uže gosteje nasejane, kakor prve dni. Rezali smo jo skozi Selno, Trn-

jane, Vranovce, Bukovlje, dokler nismo dospeli okoli $\frac{1}{2}$ 11. v avstrijski Brod. Tu se je vse trlo vojakov: pešakov, konjikov, kanonirjev, pijonirjev, cesarskih in deželnih voznikov. Z velikim trudom smo prerili s svojo „kolono“ skoz te nemirne in in vrešče čete do obrežja Savinega, kjer smo pustili vozove, postavivši jih v tri „paralelne“ ali vsaksebne rede. Potem smo šli iskat svojih „kvar-tirjev“, ki so bili raztrešeni po vseh oglih in kon-cih stisnenih ulic. Le meni ni trebalo vrata dolgo spenjati tje gori po hišnih številkah, ker mi je bil zvonik frančiškanskega samostana magnetna igla in menik, ki ne dasta tujen pota zgrešiti. Cerkva in samostan stojita tik reke Save na prav ugod-nem kraju. Ko dojdem do samostanskih vrat, bila so že na stečaj odprta. Skozi nja pa so no-sili vojaki raz slavonskih vozov žaklje, kište, ter so njih po dolgih hodnikih zlagali. Vsi koti so bili že polni raznovrstne vojaške robe. Mislil bi bil, da sem zašel v kakšen „magacin“ napravljen iz cerkvenega poslopja — česar ni ravno redko najti po naših mestih — ko bi me ne bil uže od daleč pozdravljaj o. vikarij: „dobro došo! dobro došo, gospodine!“ in mi takoj odkazal prostornega, čednega in prav prijetnega stanovanja. Danes so obhajali oo. frančiškani veseli praznik porci-junkulski. Iz bližnjih in dalnjih župnij se je bilo kakih 14 duhovnikov k tej slovesnosti zbralo. Pri obedu smo bili židane volje. Vršila se je napit-nica na napitnico, kakor se ta slavjanska navada sploh nabaja po Slavoniji in Hrvatski. K vsakej se je zapela kaka primerna pesem, n. pr. „Gde stanak moj“, „Hej Slovani“, „Naprej zastava Slave“, „Svemu svetu svitje zora“, „Kod Balkana nema dana“ in mnogo drugih resnih in poskočnih. V tako vrllem pošteno veselem društvu so zginili vsi grenki spominki na prestane težave. Težkega srea smo se razšli, da se menda nikoli več ne vidimo tako veseli in zbrani pri gostoljubnih oo. frančiškanih.

Iz moje sobe v prvem nadstropju je bil pre-krasen razgled na mimo deročo Savo in na daleč tam v zatonu v megli zakrite bosenske planine. Kakih 100 korakov od samostana je vezal novi, za prelaz naše armade napravljeni, most bogato Slavonijo s srebrno Bosno. Postavili so ga dne 29. julija naši spretni pijonirji v ednej uri. Most sloni na majhnih ladjicah — pontonih — in se daje na vsako stran odpreti, kar je potrebno, da zamorejo parobrodi in druge večje in marš la-dije brez zamude dalje plavati ali proti Sisku ali proti Šamacu. Prvi, ki je stopil preko tega plava-jočega mosta na turško zemljo, bila je avstrijska hrabra armada, ki je dne 29. julija ob šestih zjutraj začela marširati na bosenska tla. Bil je trenotek velevažen, prizor veličasten. Godba je svirala avstrijsko himno ali cesarsko pesem, na kordonskej hiši turške straže pa je ponosno zapla-hutal visoko v zraku avstrijski orel; in raz tela bosenskih kristijanov so padle težke spone, v ktere